

Недељко Зеленовић

КОЛИКО КОШТА ЋЕДОВИНА?

Многе народне приче почињу са: *било једном у једном селу...*, али ово није таква прича. Ова прича је настала недавно ту у једном селу близу извора једне прелијепе ријеке, гдје овдашњи тајкуни замислише да граде хидроцентралу. Ријека чиста и бистра. Слободно да заједно са рибама запливаш и уз то напијеш се кад ожедниш.

Главни актери приче су улицкани господин на високом политичко-парали мјесту и старац од осамдесетак година који читав свој животни вијек живи на земљи и од земље. Од ђедовине и очевине.

Долазила господа, купила земљиште за багателу које ће потопити будуће језеро изнад бране, али не могу започети послове док не купе и ту земљу стаменога страца. Остали сељани једва дочекаше. Старине нема, а млађи се већ одавно дочепали града и градске комоције. Једва чекали да продају и с новцем табанима вјетра да дају. Молили и кумили ђеда да и он прода, а најпослије почели пријетити државом и законима, али овај ни да чује.

На крају крајева, кад нису ни молбе ни пријетње уродиле плодом, појави се пред ђедом и шеф над шефовима. Сав улицкан и упарађен. Под вратом кравата са чвором ко људска шака, кошуља бијела као снијег, а на ципелама се огледати можеш. Све око њега ордонанси лијећу као да је, у најмању руку, ђенерал. Надмено приступи ђеду, погледа га с висока, па поче са демагогијом. Те то је за добробит државе и народа, те овај крај ће процвјетати, те наћи ће ова омладина и државни посао, али ђед ни мукајет. Не да ђедовину и очевину по двије марке по квадрату земље.

- *Како то, старино, да свима одговара цијена од по двије марке по квадратном метру, а теби не одговара? Није твоја земља ништа боља, ни на бољем мјесту од осталих у селу. Свима добро, само теби није – већ помало љутито поче да брза главни господин.*

Слушао га ђед стрпљиво, па кад овај изговори што је наумио, лагано приупита.

- *Имаш ли ти, дијете, ауто?*
  - *Имам! А, зашто?*
  - *Би ли могли нас двојица твојим аутом скокнути до града и тамошње пијаце?*
  - *А, зашто би ишли?*
  - *Па, тамо на пијаци је квадрат мушеме шест марака, а ти тражиш да ти ђедовину и очевину продам по двије марке по квадрату.*
- Налицкани се на петам као војник окрену на лијево круг и крену, Сјатише се ордонанси око њега и он им дошапну.
- *Платите ђеду колико тражи и крените већ једном са послом!*